

Vi er sammen i hverandres tanker og hjerter i denne tiden!

Salme 354

O, Jesus du som fyller alt i alle,
som rik på miskunnhet og nåde er.
Jeg lik Maria for din fot vil falle.
For intet hvilested er skjønt som her.
Min Frelser kjær, ditt skjønne navn jeg nevner.
I fra mitt hjertets dyp jeg priser deg.
Og alle tvilens mørke skyer revner.
Din nådesol skal gjennomstråle meg.

Jeg er jo skjult i dine sår og vunder.
Ditt ord nu er blitt lykte for min fot.
Når du meg fører inn i prøvens stunder,
din Hellige Ånd skal gi meg kraft og mot.
La ilden alltid i mitt hjerte brenne.
Fyll du meg mere med din kjærlighet.
Så jeg igjen kan andre sjeler tenne
i brann for deg, som skjenker liv og fred.

Jeg intet annet ønske har på ferden,
enn blott å være deg et ærens kar.
At jeg må være lys og salt i verden,
og skinne som en stjerne ren og klar.
Du er mitt alt, O Jesus, du er livet.
Hva enn meg møter, du min lovsang er.
Du har jo himlens herlighet meg givet.
I evighet skal jeg få være der.

Aage Samuelsen, 1947

Lukas 1, 26-38

Men da Elisabet var i sjetten måned, ble engelen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilea som het Nasaret, ²⁷ til en jomfru som var lovet bort til Josef, en mann av Davids ætt. Jomfruens navn var Maria. ²⁸ Engelen kom inn til henne og sa: «Vær hilset, du som har fått nåde! Herren er med deg!» ²⁹ Hun ble forskrekket over engelens ord og undret seg over hva denne hilsenen skulle bety. ³⁰ Men engelen sa til henne:

«Frykt ikke, Maria! For du har funnet nåde hos Gud.

³¹ Hør! Du skal bli med barn og føde en sønn,
og du skal gi ham navnet Jesus.

³² Han skal være stor og kalles Den høyestes Sønn,
og Herren Gud skal gi ham hans far Davids trone.

³³ Han skal være konge over Jakobs hus til evig tid;
det skal ikke være ende på hans kongedømme.»

³⁴ Maria sa til engelen: «Hvordan skal dette kunne skje når jeg ikke har vært sammen med noen mann?» ³⁵ Engelen svarte:

«Den hellige ånd skal komme over deg,
og Den høyestes kraft skal overskygge deg.
Derfor skal barnet som blir født,
være hellig og kalles Guds Sønn.

³⁶ Og hør: Din slektning Elisabet venter en sønn, hun også, på sine gamle dager. Hun som de sa ikke kunne få barn, er allerede i sjetten måned. ³⁷ For ingen ting er umulig for Gud.» ³⁸ Da sa Maria: «Se, jeg er Herrens tjenestekvinne. La det skje med meg som du har sagt.» Så forlot engelen henne.

Mellomrom

Vi er i et mellomrom! Det kjennes vært fall slik ut, spør du meg. Det fine med mellomrom er at det er noe annet både før og etter. Et åpent rom i påvente av hva som kommer, samtidig som det kan være krevende å ikke vite hvor lenge vi skal være i mellomrommet, og hva som venter oss på den andre siden. Dette mellomrommet er allikevel annerledes enn noen av oss har opplevd før, selv om vi kan kjenne igjen både tanker og følelser fra tidligere her vi er nå. Ettersom det nå må være mellomrom mellom oss og andre mennesker, gir det oss også ekstra tid til å kjenne etter. Jeg tror allikevel at jeg liker mellomrom, mest av alt fordi de er åpne – og slett ikke tomme – for det finnes en forventning og et håp der, ja til og med trygghet. Disse dagene har også gitt meg en forsterket innsikt i at mellomrom gir nettopp trygghet for livet vårt. Likevel trenger vi at mellomrommet ikke blir for stort. Dersom jeg setter to mellomrom etter hverandre når jeg skriver i Word, da reagerer retteprogrammet og ber meg korrigerer. For vi trenger også hverandre og vi trenger at hjertene våre berøres av varme og kjærlighet fra mennesker rundt oss, når mellomrommet blir for stort trengs det korrigerer.

I kirkeåret er vi denne uken i mellomrommet mellom Maria Budskapsdag og 4. søndag i fastetiden. Det er ca. 9 måneder til jul og bare 2 uker til skjærtorsdag. Tekstene fra 4. søndag i faste forteller om at de jødiske lederne er oppgitt og lurert på hva de skal gjøre med at Jesus stadig får flere som følger han. Redde som de er, planlegger de å få ryddet han av veien. Midt oppi den mest dramatiske delen av Jesu liv, med kaos, uforutsigbarhet, motstand og vanskelige tider, så minnes vi om at nytt liv er på vei. Når ting er vanskelig for oss mennesker så trenger vi å tro og håpe på at ting skal bli bedre. Tro at det kommer andre tider og at nytt liv er på vei. Utenfor kjøkkenvinduet mitt så har det begynt å komme små grønne skudd på et av trærne. Jeg følger med på det hver dag, og ser etter små forandringer, små tegn på liv som spirer frem fra vinterdvalen.

Maria kommer og minner oss om det lille frøet av håp som har begynt å vokse. Noen ganger kan håpet kjennes veldig lite, men det betyr ikke at det ikke bærer liv og kraft i seg. Det kan det ha uansett hvor lite det er.

Når vi kjenner at vi trenger fellesskap og at hjerte vårt trenger Guds berøring, blir vi minnet om at Gud alltid er på vei til oss. Når Gud bestemte seg for å komme til deg og meg, så var det ikke fordi han måtte, men fordi han ville. Han søker deg og meg

Tekstrefleksjon i fastetiden

fordi han lengter etter oss. Engelen kom til Maria og bad henne bære frem nytt liv og håp til verden, til deg og meg. Slik la Gud sine beskyttende englevinger rundt oss da og nå, som kan hjelpe oss å få tak noe som er trygt, også når mye kjennes utrygt. Når himmel og jord møtes, fylles mellomrommet med hellig nærvær. Det himmelske blir jordisk - og deler liv med meg og deg. Men like viktig det jordiske blir himmelsk. Mitt og ditt liv med styrke og sårbarhet gjør han til himmelsk agenda. Han deler ut nye himmelske sjanser og nytt liv.

Det jordiske blir himmelsk og det himmelske blir jordisk. Begge deler like viktig og forunderlig.

Tanken kan streve, men sammen med Maria og Josef kan vi la hjerte vårt åpne seg mot kjærlighetens og sårbarhetens Gud og lene oss mot hans favn med både undring og tillit.

Maria strevet også, undret seg, hun var redd for hva som kom til å skje med han, stolt av han, hun gråt, hun sørget og hun jublet.

Hun var der den dagen når alt fikk mening igjen, den dagen sola stod opp over åsen i Jerusalem og Jesu grav var tom. Den dagen som snudde opp ned på alt og som endret død til å bli liv.

Tillit og tro er Maria sitt budskap til oss. Det umulige blir mulig. Det er håp i mellomrom!

«Vær hilset du som har fått nåde,» sier engelen til Maria når han kommer til henne. Vær ikke redd! Du har funnet nåde hos Gud. Herren er med deg.

I dag er disse ordene fra engelen til deg og meg: Vær hilset du som har fått nåde! Vær ikke redd. Du har funnet nåde hos Gud. Du er utvalgt, elsket og velsignet! Gud er med deg!

Mars 2020 v/ Hilde Barsnes, prest